

Viska i kyrkan?

Låt dina ögon se rakt fram, rikta din blick rakt framför dig (Ords 4:25).

Det är sagt, *"dårens blick går till jordens ände"* (Ords 17:24). Om något nytt ansikte kommer in, någon i annorlunda kläder, något huvud vänds, något blad prasslar, så kräver det dårens ögons och hjärtans uppmärksamhet.

Man brukar säga bland rabbinerna, att en bejdande jude inte får låta sig störas om så en orm kommer och biter honom. Satan, den gamle ormen, kommer att nafsas dig i hälen med det ena meningslösa förslaget efter det andra; men fortsätt du bara det du är sysselsatt med, och låt honom vara ensam med Gud...

När du lyssnar till Guds ord, låt ögat vara fäst vid predikanten med största uppmärksamhet och vördnad; som om du såg en ängel i talarstolen, eller Kristus själv...." *Alla i synagogan hade sina ögon fästa på honom* (Luk 4:20). ..

Här måste jag göra en avstickare, men det är för att bota en mycket värre avstickare, nämligen det vanligt förekommande bruket att viska och prata med varandra i Gudstjänsterna. ... Detta är i högsta grad en synd i egenskap av att det drar skuld över och distraherar två människor på samma gång. Om en fåfäng tanke i kyrkan är så av ondo som du har hört, vilken förbrytelse är då inte detta, som involverar er bägge, ja kanske ger tillfälle för tjugo till som iakttar er att bli distraherade... Ert hjärta vittnar inför Guds ansikte att ni föraktar hans närvaro... Och vem, förutom en praktiserande ateist skulle få för sig att viska med sin granne om någonting, medan Kungen över himmel och jord vädjar till honom om det som gäller evigheten?...Det ligger ytterligare en skymf i detta. En skymf mot förkunnaren... mot församlingen... mot änglarna... mot er egen själ.

A Remedy for Wandering thoughts, sid 184-188